

Немоскальов А.
*аспірант кафедри теорії права та
конституціоналізму,
Західноукраїнського національного
університету*

Ступінь наукової розробленості, проблеми визначення поняття та призначення Міністерства національної єдності України

Ступінь наукової розробленості проблеми визначення поняття та призначення Міністерства національної єдності України є високим, з огляду на наявність нормативно-правових актів та офіційних документів, що регламентують його діяльність.

Згідно з Указом Президента України від 16 лютого 2025 року № 113/2025, Міністерство національної єдності є центральним органом виконавчої влади, що відповідає за забезпечення національної єдності, міжетнічного та міжконфесійного миру, а також за розробку та реалізацію державної політики у цих сферах. Міністерство виступає державним замовником наукових досліджень комплексного характеру з питань, що належать до його компетенції, та здійснює контроль за цільовим використанням державних коштів, передбачених для реалізації проектів і програм [1, с.26-28].

Таким чином, наукова розробленість проблеми визначення поняття та призначення Міністерства національної єдності підтверджується наявністю офіційних документів, що чітко окреслюють його функції та завдання в контексті забезпечення національної єдності та міжетнічного миру в Україні [6, с. 169].

Ступінь наукової розробленості проблеми визначення поняття та призначення Міністерства національної єдності є важливою темою для дослідження в галузі державного управління, політології та соціальних наук. Однак на сьогодні відсутні конкретні наукові публікації, які б детально аналізували це питання [5, с.37-39].

Загалом, Міністерство національної єдності в багатьох країнах є органом виконавчої влади, основним завданням якого є забезпечення міжетнічної, міжконфесійної та соціальної злагоди в суспільстві. Його роль полягає у розробці та реалізації політики, спрямованої на зміцнення національної єдності, толерантності та взаєморозуміння серед громадян.

Призначення такого міністерства включає:

- Розробку та впровадження стратегій національної єдності.
- Координацію міжурядових та міжрегіональних ініціатив, спрямованих на зміцнення соціальної згуртованості.
- Підтримку міжетнічного та міжконфесійного діалогу.
- Реалізацію програм, що сприяють інтеграції маргіналізованих груп населення.
- Моніторинг та оцінку ефективності політики національної єдності [2.с.199-203]

Визначення поняття та призначення Міністерства національної єдності потребує подальших наукових досліджень, які б ґрунтувались на аналізі

міжнародного досвіду, порівняльному правознавстві та соціології. Такі дослідження сприятимуть глибшому розумінню ролі цього органу в сучасних умовах глобалізації та соціальних змін [4, с.128-132].

Аналіз наукової літератури засвідчує, що проблема визначення сутності та функціонального призначення Міністерства національної єдності наразі не має достатньої теоретичної опрацювання. Хоча у працях окремих авторів розглядаються аспекти державної політики національного примирення, міжетнічної взаємодії та формування громадянської ідентичності, відсутні комплексні дослідження, присвячені саме інституціоналізації цих процесів у межах окремого міністерства [3.с336].

Це свідчить про необхідність подальших наукових розвідок, зокрема в частині правового статусу, завдань, повноважень і ролі такої установи в системі органів виконавчої влади. Дослідження цього питання є актуальним у контексті зростання значення національної єдності як передумови стабільності та розвитку держави.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Дегтяр О.А. Загальнотеоретичні проблеми адаптації правової системи до законодавства Європейського Союзу. Адаптація правової системи України до права Європейського Союзу : теоретичні та практичні аспекти : матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Полтава, 23 листопада 2017 року : у 2 ч. Полтава : Россава, 2017. Ч. 1. С. 26–28.
2. Житарев Є.В. Модельний закон як вид уніфікованого акта. Актуальні проблеми держави і права. 2007. Вип. 36. С. 199-203.
3. Інтеграція правової системи України в Європейський простір : стан та шляхи розвитку : монографія / В.Г. Гриценко, Є.Ю. Соболю, Л.Т. Рябовол, В.М. Кондратенко, Т.М. Мілова; за ред. В.Г. Гриценка, Є.Ю. Соболя. Кропивницький : Полімед-Сервіс, 2018. 336 с.
4. Капіца Ю. М. Питання гармонізації законодавства України з міжнародно-правовими нормами та законодавством Європейського Союзу. Проблеми гармонізації законодавства України з міжнародним правом : матеріали наук.-практ. конф. / Ін-т законодавства Верховної Ради України. К., 1998. С. 128–132
5. Капленко Т.В. Розвиток національного законодавства у напрямі його зближення із законодавством Європейського союзу. Адаптація правової системи України до права Європейського Союзу : теоретичні та практичні аспекти : матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Полтава, 23 листопада 2017 року : у 2 ч. Полтава : Россава, 2017. Ч. 1. С. 37–39.
6. Клещенко Н. О. Особливості правового механізму уніфікації права. Альманах права. Право і прогрес : складові забезпечення в сучасних умовах. 2016. Вип. 7. С. 169–173. 100
7. Клещенко Н. О. Уніфікація юридичної термінології як крок до упорядкування законодавства. Часопис Київського університету права. 2017. Вип. 4. С. 38–41.